

Создавањето нова европска држава по теркот на илегалната дипломатија создаде нови односи не само на Балканот, туку и во севкупното светско политичко општење. Тука нема ништо нејасно. Голем дел од развиените демократии стапија капак на правото и на принципот на суверенитет на државите. Објаснувањето за уникатност на косовскиот случај, во споредба со останатите слични на планетава, не држи како објаснување. На светот му се случуваат нови релации, тој е опседнат со нови интереси. Долгогодишната југословенска трагедија резултираше со создавање нови држави, чиј број е рекорден на толку мала територијална почва. Некои аналитичари, противници на глобализацијата, ги споредуваат со обични кантони, кои се лесни за управување и за наметнување на големите стратегии. Комбинацијата на дипломатијата со силата ги даде очекуваните резултати. Денес на Балканот владее неоколонијализмот. Постојат само два принципа на работење во односот меѓу постјугословенските држави и западните сили. Првиот "земи или остави" и вториот "морков и стап". И едниот и другиот имаат речиси идентично значење, но се применуваат во различни комбинаторики. Цел е малите балкански народи да се ослободат од националните идеологии и да размислуваат како граѓани, да се однесуваат ненационално, туку глобалистички. Поразително за Европа. Оттука, не зачудуваат етикетирањата на дел од западните аналитички центри дека полека но сигурно ние, Балканците, се претвораме во биороботи, кои живеат така како што некој посакува и нè насочува. Има многу елементи кои навистина можат да докажат дека тоа е така.

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

КОСОВО ПОТТИК ЗА ДРУГИТЕ СЕЦЕСИОНИСТИЧКИ ДВИЖЕЊА!?

ОТЦЕПУВАЊ - ПОЧЕТОК БАЛКАНСКА

Руските аналитичари ги отвораат архивите од пред десеттина години и предупредувањата кои во тоа време му биле посочувани на Слободан Милошевиќ да не се согласи со повлекувањето на југословенската војска од Косово, бидејќи таа никогаш нема таму да се врати. Десеттина години по потпишувањето на Кумановската спогодба меѓу НАТО и Србија се покажа дека тоа навистина било така. Косовскиот план кој овие седмици ја живее кулминацијата на западното сценарио за натамошно раздвојување на Балканот, всушност е дел на една поширока стратегија, која штотуку почнува. Најголемиот проблем лежи во тоа што за остварување на нелегалните цели се злоупотребуваат меѓународните правно-политички организации. Денес сите ги поставуваат прашањата дали е мртво меѓународното право, кој е следниот за разбивање, каде ќе се случи следната војна за нови територии? Светот е пре-

полн со лажна демократија. Не сме свесни дека е можно уште утре, задутре или по некое време истиот тој преседан, кој му се дозволи на Косово, да ни се случи и нам, на некој друг сосед или на некој друг регион. Затоа правдољубивиот свет не смее да остане нем и да премолчи одредени факти. Речиси секоја втора земја во светот има одреден етнички територијален проблем, кој е нерешлив со децении. Шпанија со Баскија, Романија со Трансилванија, Италија со Ломбардија, Британија со Шкотска, Израел со Палестина, БиХ со Република Српска, Турција со Курдите, Кина со Тајван, Грузија со Осетија, Азербејџан со Нагорно Карабах... Има уште неколку десетици познати и помалку познати спорни подрачја. Доколку секој од овие проблеми се решава со крв за територија и потоа на тоа постфестум се додаде квазидоговор, во тој случај за десеттина години Земјата ќе брои 300 држави.

КОСОВО ЈА УЦЕНУВА МАКЕДОНИЈА

Приштина бара од Скопје прво да ѝ се признае независноста, а дури потоа да почне процесот на демаркација на необележаната граница. Објаснувањето на косовските власти дека Косово не сака да биде уценувано од страна на Македонија не држи, затоа што работата е сосема обратна. Во случајов, Македонија е уценувана од страна на нелегалната држава, барајќи да биде призната иако не поседува ниту еден атрибут на нормална суверена земја. Се поставува прашањето каква е таа држава кога нема дефинирано ниту една граница кон ниту еден сосед? Премините кон

Србија се административни и се непризнати како граници меѓу две соседни држави, а делот кон Македонија е сè уште спорен и технички необележан. Доколку Косово сака искрен однос кон опкружувањето, во тој случај мора да биде конструктивно. На ваков начин областа ќе биде само држава за сопствените и западните потреби, без елементи на вистински чинител и субјект во меѓународно-правните односи. Во моментот Македонија нема основа за признавање на Косово, затоа што тој чин ќе им штети на македонските национални интереси.

ЕТО НА КОСОВО НА НОВАТА ШАХ ПАРТИЈА

"Србија може да стане членка на ЕУ само со Косово во нејзини рамки. Европа треба да разјасни што претставува за неа територијата на Србија. Територијалниот интегритет за нас е повеќе од важен. Косово не е само прашање на целовитоста на државата, туку тоа е елемент кој има врска со српскиот идентитет. Каква било поделба на Косово е спротивна на принципот за зачувување на суверенитетот. Затоа Србија нема да го брани само Косово, ќе го брани севкупниот територијален интегритет".

Воислав Коштуница

КОСОВСКИОТ ГУЛАШ СЕ КРЧКАШЕ ПЕДЕСЕТТИНА ГОДИНИ

Овие големи стратегии не се нов изум на светската геополитичка сцена. Тие влегле во планот за реализација уште во ерата на Студената војна. Но, сега е дојдено време за нивно театрално спроведување. Влегуваме во временски период во кој недвосмислено се креира нов светски општествен поредок. Демократијата и правата се само изговор за постигнување на новите хегемонистички цели на моќните. На стартот на XXI век големите сили најпрво ги донесоа стратегиите за национална безбедност, кои патем ги опфаќаа и начините за управување со другите држави и светот во целина. Спомнатите

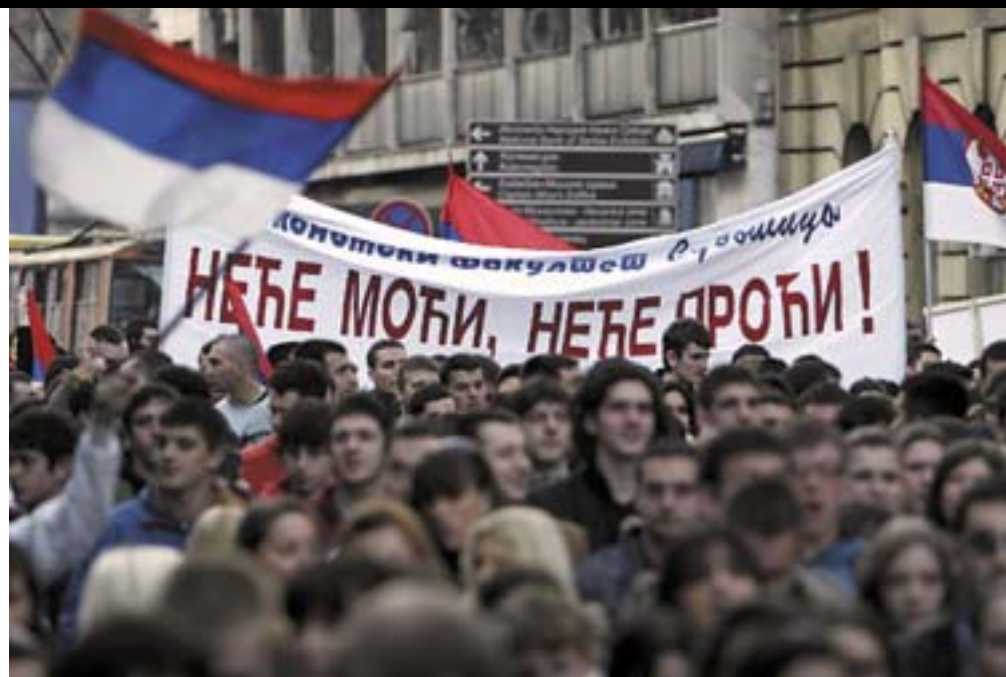

СÈ ВО ЗНАКОТ НА ПРИЈАТЕЛИТЕ

стратегии опфаќаат временски периоди не од една, три или пет, туку од педесет години. Тие имаат долгорочни цели. На таков начин е издејствувано и косовската независност. Малото парче од Балканот се готвеше како гулаш во кујните на замислените господари со планетата. Уште во шеесеттите и во седумдесеттите години од минатиот век се анализираа и се проектираа сценаријата за создавање хаос на полуостровот, преку режирање на косовската самостојност. Многу пати се предупредуваше на опасноста од таквиот развој на состојбите, но никој не се обиде да ја амортизира и да ја ослабне силата на албанскиот фактор на Балканот. Всушност, тоа се концепциите на познатите Макиндер, Мехен, Кисинџер или Бжежински. Работејќи како типови од сенка, своите проекти им ги наметнуваат и на денешните административни генерации, како модели за ново преуредување на светот, преуредување кое секако би било во корист на една од хемисферите. Страотните планови за разбивање на "непослушните" држави содржат политички, воени и економски мерки. Интересно е тоа дека која администрација и да биде на власт, не се отстапува од зацртаниот план, затоа што се сведува во рамките на државен интерес. Досега не се случила ревизија на некоја таква мерка. Не се случила затоа што цел е постигнување светска доминација и надмоќност. Силата која Западот денес ја демонстрира пред партнерите и ривалите во меѓународната заедница не е за потценување. Но, истовремено будењето на некои земји од истокот утврдува дополнително ја вжештува атмосферата, кога станува збор за трката меѓу вечните соперници. Тоа е уште еден јасен показател дека малите и младите демократии ќе бидат првите жртви од дуелот меѓу големите.

НАШАТА ЕВРОПА БЕЗ ГРАНИЦИ

Светот полека ги врти очите од Косово кон Република Српска, која сè почесто пројавува тенденции за отцепување од Босна. Иако се нагласуваше дека состојбите во Бања Лука немаат никаква допирна точка со оние во Приштина, сепак властите во тој босански ентитет не мируваат. Сецесијата на Србите од Босна станува сè поизвесна. Милорад Додик ги опструира наметнатите обврски за реформи од страна на меѓународната заедница, со што прави сериозен обид за дестабилизација на Босна. Во Претседателството на државата односите меѓу трите конститутивни народи се парализирани. Очигледно е дека Косово нема да остане на т.н. уникатност. Домино ефектите допрва ќе следуваат. Поделбите сè повеќе ќе бидат засновани на бодликавите жици, мостовите, реките... Европа мора конечно да се откаже од преседаните кои сè повеќе ги прави на штета на сопствените интереси.

"Косово не смее да доживее ниту мека поделба. Примерот со Босна ни покажа дека мораме да создадеме мултиетничка интеграција. Србите можат да имаат децентрализација за да ги зачуваат своите обичаи и идентитет, но тоа не значи дека Косово мора да го прифати постоењето на тој тврдоглав ентитет, кој е свртен кон Белград, а не кон Приштина. Затоа северно Косово нема да биде ниту кантон, ниту може да има автономија".

Путер Фејм

"Го признаваме Косово како независна држава, исто како што тоа го стори Велика Британија и некои други земји. Тоа подразбира и одредена обврска да се спречи инвазија од некоја страна врз новата земја. Не беше сè совршено, но се зачуваа многу животи. Создадовме услови, не само на Косово, туку и во сите делови на поранешна Југославија да се изгради демократијата, преку која тие ќе ѝ се придружат на пошироката европска заедница".

Барак Обама

СЕРВИСЕН ПОЛИГОН ЗА НОВИ ВОЕНИ АВАНТУРИ

Косово е истакнато како уникатен случај во меѓународното право, прототип територија која нема никакви допирни точки со останатите слични региони. Тоа е перцепцијата и објаснувањето на проблемот од страна на западните дипломати. Дипломатскиот слух на Русите и на Кинезите, пак, е поинаков. Тие велат дека сега допрва следува разбивањето на нехомогените државни субјекти на сите континенти, без исклучок. Овој начин на анализирање на состојбите е веќе надминат. Барајќи ја вистинската причина за создавањето на втора албанска држава во Европа, ќе дојдеме до повеќе факти и информации, кои се косат со реалното политичко дипломатско размислување. Имено, зошто западните земји толку ги милуваат Албанците на Балканот, а не ги "миришаат" Србите? Ова е прашање кое на ваква проста основа си го поставува

секој обичен граѓанин. Зошто е тоа така кога се знае дека токму албанската заедница ја има изродено една од најсилните мафии во светот, дека дел од тој етнос јавно е промовиран како дел од терористичката мрежа на Осам бин Ладен, кога мали или поголеми групи од Албанија и од Косово, па и од Македонија отворено работат против интересите на САД и сл. Непоимливо, но реално. Не станува збор за никаква љубов меѓу некој и некого, не станува збор за уважување и за реализирање на нечији човекови права и слободи. Едноставно, Косово е нова државна стварност затоа што тоа е дел од надворешната политика на западниот свет. Косово нема да биде држава на Албанците, туку држава или поточно речено, сервис на оние кои имаат намера да војуваат и во наредните триесет или педесет години, овде или малку подалеку од овде. Од друга страна, пак, во целата ситуација најголемиот срам го претрпува Европа, која како лулка на светските цивилизации не смееше да дозволи бесправно нарушување на сопствениот суверенитет. Таа е заложник на нечији интереси,

кои во ниту еден случај нема да одат во прилог на континенталната стабилност. На тој начин Европа повеќе не е ничиј конкурент, туку само слеп извршител на туѓи налози врз сопствениот грб. Со таквата политика "старата дама" поеднакво се оддалечува од двете политички хемисфери, иако во моментот застанува на страната на едната, западната. Дали сега Брисел е подготвен поеднакво да ја отвори вратата за албанското население од Косово, исто како и за Хрватите, Бугарите, Романците...? Минатата деценија многу јасно покажа дека ЕУ е затворена за земји со доминантно муслиманско население, сметајќи го тоа како опасност за демографските поместувања во иднина. Се противеше и сè уште се противи на влезот на Турција во европското семејство на народи, заткулисно ги одолговлекуваше почетните преговори со Албанија, Босна, па и со Македонија, затоа што бројат огромно процент муслимани. И сега одеднаш истата таа Европа создава нова муслиманска држава во своето предворје. Децениите кои ќе следат ќе бидат голем тест за зачувувањето на автентичната европска цивилизација и култури. Таа ќе треба да се справи со своите радикални компоненти, кои неизбежно ќе се множат. Балканот е најсилниот и најподготвениот полигон за наплив на екстремната идеологија во Европа. Со дефанзивното однесување стариот континент ќе стане заложник на фундаментализмот и ќе се претвори во терен за почеток на едни нови владеења. Европа ќе почне да ја губи автентичноста.